

Presstopp nästa Boteblad
torsdagen den 1/9

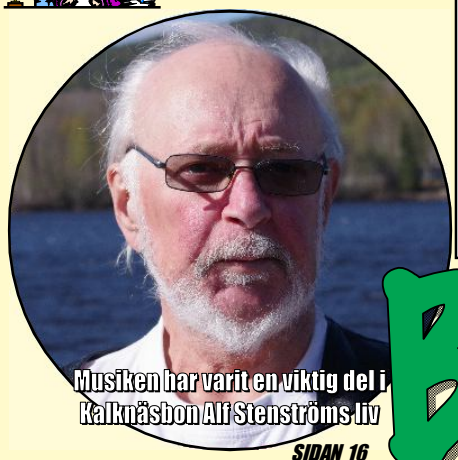

Musiken har varit en viktig del i Kalknäsbon Alf Stenströms liv

SIDAN 16

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bina Morschett hamnade i Törsta lite av en slump SIDAN 4

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Egor och Lena hamnade i Undrom lite av en slump SIDAN 6

Boteblad

SOMMAREN 2022

Ansvarig utgivare: Boteåparlamentet

BJÖRKÅ UTSEDD TILL ÅRETS BY I SOLLEFTEÅ KOMMUN!

FOTO: ULRIKA BERGMAN

Björkå Samhällsförening representerades av Margareta Löf, Annica Svensson och Anders Bergman

Varje år utser Lokal Utveckling Sollefteåbygden en årets by i Sollefteå kommun. 2022 blev det Björkå, representerad av Björkå Samhällsförening, som fick ta emot utmärkelsen i form av en check på 30 000 kr.

Björkå Samhällsförening fick ta emot check på 30 000 kr

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Björkåbruk är en småort i Överlännäs socken. Orten är mest känd för gamla Björkå bruk som är ett minne från järnhanteringens dagar. 2015 bodde det 66 personer i Björkå (Wikipedia). SIDAN 3

Björksjökillen Johan säljer elmopeder

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Driver sitt företag parallellt med jobbet för Securitas. SIDAN 8

Blåsig nypremiär för Undroms IF

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Åter igen spelas fotboll på Bohedsvallen i Undrom. SIDAN 12

Blåsig nypremiär för pimpelfiske i Björksjön

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Storfiskare från när och fjärran samlades i Björksjön. SIDAN 14

Övrigt innehåll:

	Sidan
Anslagstavlan	35
Arne och Arga Gubben	34
Boteå Bibliotek	25
Boteå Församling	24
Boteåparlamentet	19-20,23
Gamla hus i Boteå	32
Gålsjö	23
Loppisextra	26
Nyinflyttade	4-7
Sunnersta Folkets Hus	27-29
Val till Boteåparlamentet	20

Utvecklingsprojektet i Boteå är nu i full gång

Möten har hållits och ytterligare möten kommer att hållas

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

SIDAN 21

SIDAN 25: MEDELÅLDERS MAN PÅ BESÖK I BOTEÅ ÖNSKADE LIVET AV SIG SJÄLV

Sidan 27: Boteåbor skulle kunna vara aktuella för Oscarsnomineringar

LEDAREN

Välkommen att ta del av ännu ett fullmatat nummer av Botebladet, Boteås egen tidning!

Pandemirestriktionerna är sedan en ganska lång tid upphävda och livet har för de allra flesta återgått till det normala. Det är märkbart hur glada folk är över att åter kunna samlas och mötas. Helt tydligt har det funnits ett uppdämt socialt behov och arrangemang och samlingar är, till mångas stora glädje, åter igång.

Dock verkar det som om vi tyvärr kommer att få vänja oss vid den olycksaliga Coronan. Själv lyckades jag klara mig i över två år, utan att bli smittad, men vid tiden för Botebladets presstopp så slog det slutligen till (jag har mina misstankar var någonstans jag drog på mig det). Men tacksamt nog upplevde jag det endast som en rejäl förkylning, kanske tack vare den fjärde sprutan, som jag tog bar ett par veckor innan. Så tydligen bör man fortsätta med att vara noggrann med handhygienen och likaså, i den mån det går; undvika att ha närkontakt med andra. Men det visste du ju redan, eller hur!?

Så vad säger man när det gäller Coronan, kriget i Ukraina och Sveriges fortsatta äventyr när det gäller Nato!? Jo, kanske att vår värld aldrig blir densamma igen!

Nästa nummer av Botebladet beräknas komma ut vecka 37-38, om allt går som det ska, och sträcker sig november månad ut. Hoppas att vi allesammans får en välsignad sommar!

Rolf Ronestjärna, chefredaktör

Presstopp nästa Boteblad 7/9

Botebladet

SOMMAREN 2012

VALLÄNGES FRAMTID ÄR ALLVARLIGT HOTAD!!!

Kommunen bjuder på gratis buss i sommar

Lyckad premiär för Grillomsdagen

Nytt Botebandspelade på Sunnersta

Kommunens budgetberedning vill lägga ned Vallänge

Kalknäs skola var uträknad men reste sig

SIDAN 30: BOTEÅBOR TERRORISERADES AV INNUTTI GNAGARE

Bilden ovan visar hur Botebladet såg ut för exakt tio år sedan. Gamla nummer finns till försäljning!

Kontakta gärna oss i redaktionen:
Rolf Ronestjärna 072-573 70 75
Erik Sundberg 070-341 98 81
Ulla Bodin 070-191 55 02

PRESSTOPP NÄSTA BOTEBLAD
torsdagen den 1/9 2022
Notera detta datum i Din planering!

STOP

Signerat

Efter åtta år boende i bygden känner jag mig som hemma. Törsta och Undrom är mitt och sambons nya hemma, och våra tre barns enda hemma. Att känna sig som hemma är en väldigt stor och omfamnande känsla. Plötsligt känner jag mig varken rastlös eller rotlös längre, utan jag har hittat "min" plats på jorden, där vår familj kan få slå rot och växa vidare. Vi har hittat stället med magiska solnedgångar, en underbar förskola till barnen och jag har funnit fin-fin gemenskap med de andra "byamorsorna". Vi har dessutom funnit en bygd med storartat engagemang i föreningslivet, med så stort utbud att det faktiskt går att välja mellan olika fritidsaktiviteter. Allt detta förväntar man sig inte av en liten by rätt långt bort från allt. Nä, vi har verkligen funnit och vunnit så mycket med att bo här i Undrom, det blev en riktig jackpot med andra ord!

Jag har också hittat min alldeles egna jord att gräva i. För det är det jag gör på fritiden; jag gräver i jord och hoppas på grönsaker i alla dess former och färger. Det är också i trädgårdslandet som jag hittar ny energi och kraft till att orka med småbarnsliv, jobb och ett hus som mest känns som en lång att-göra-lista. Jag skulle vilja säga att jag drömmer om att bli självförsörjande på grönsaker, men i livet som det ser ut nu är det en alldeles för högt satt ribba. Just nu önskar jag mig bara att få sova en hel natt i min alldeles egna säng. Men drömmen om mer grönsaker lever och här hemma i Törsta är den faktiskt helt möjlig att förverkliga, tids nog...

Elin Östlund, Törsta

FOTO: ULRIKA BERGMAN

Annica Svensson, från Björkå Samhällsförening, fick äran att ta emot checken från Lokal Utveckling i Sollefteåbygden.

Björkå har blivit utsedd till årets by i kommunen

Björkå har fått ta emot 30 000 kr från Lokal Utveckling Sollefteåbygden

I samband med *LUS* (*Lokal Utveckling Sollefteå-bygden*) årsmöte den 25:e april, i *Fik i Butik*, delades en check på 30 000 kr ut till *Björkå Samhällsförening*, då *Björkå* blev utsedd till årets by i *Sollefteå kommun* 2022. Årets by delas ut varje år och det är upp till alla bybor runt om i kommunen att nominera sin hembygd för att ha chansen att bli utsedd och få en summa pengar som går till byn. Sedan får byn själv komma på vad man vill göra med pengarna.

I *Björkå* delades det ut förslagslappar, där byborna fick en chans att tycka till om vad pengarna skulle användas till och styrelsen fick i uppdrag att sammanställa den stora mängd önskemål som kom in. Så nu väntar vi med spänning på de aktiviteter som demokratiskt har valts ut bland alla roliga förslag.

av Ulrika Bergman

Nytt vindskydd har satts upp i Björkå

FOTO: ULRIKA BERGMAN

Det nya vindskyddet i Björkå kom på plats den 15:e maj.

Vindskyddet placerades vid Björkåns utlopp

Den 15:e maj 2022 kom det nya vindskyddet på plats vid *Björkåns* utlopp. *Boteå Utvecklingsgrupp* bestämde att man skulle beställa ett vindskydd från *AME*, *Sollefteå kommun*. Den 6:e maj kom det till *Björkå* och så fort som det torkat upp på vägen kördes det på plats. Så nu kan man åka till *Björkå* och åka ner till älven för att njuta av utsikten och grilla en korv och blöta reven i hopp om att få napp. Redan ett dygn efter placering, hade vindskyddet fått sina första besökare och det uppskattades mycket.

av Karin Sellgren och Ulrika Bergman BUG

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bina Morschetts hus i Törsta torde ha en av de allra vackraste utsikterna i hela Boteå.

Bina Morschett lämnade hemlandet Tyskland till förmån för Törsta

Bina Morschett, från Tyskland, flyttade till Boteå för att kunna komma närmare sin son

Boteå fortsätter att vara en inflyttningsbygd och nya människor flyttar ständigt in. En av dessa är tyskfödde *Bina Morschett*, som hösten/vintern 2020 köpte och flyttade in i det hus i *Törsta* där det bortgångna paret *Jenni* och *Harry Lygdman* (se *Botebladets* höstnummer 2004, vårnummer 2013 och vinternummer 2013 på *www.botea.se*) bodde under många, många år.

Jag fylls av ett visst vemod när jag kliver ur bilen, på gårdsplanen framför det oerhört vackert belägna huset i *Törsta*, och minnena sköljer över mig. Jag och de tidigare ägarna Jenni och Harry var nämligen väldigt goda vänner och det kom att bli en hel del besök hemma hos dem under de 30 år som vi kände varandra.

Men nu är jag på plats för att träffa och intervjua *Bina Morschett* och hon berättar inledningsvis att hon ursprungligen kommer från en liten by utanför staden *Schweinfurt*, ca 100 km öster om staden *Frankfurt am Main* i mellersta *Tyskland*.

1985 påbörjade Bina en treårig utbildning som teknisk ritare hos företaget *Fichtel & Sachs* i *Schweinfurt* (den motorintresserade torde känna till begreppet Sachsmotorer och de som känner till *Brigitte Bardot* kan möjligen känna till att hon, under några år på 1960-talet, var

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bina talar bra svenska efter så pass kort tid i Sverige.

gift *Gunter Sachs*, tidigare delägare i företaget). Efter ett par år bytte Bina arbetsplats och började som teknisk ritare på en ingenjörsfirma i *Hamburg*, där hon kom att jobba åren 1990-2004.

En bidragande orsak till flytten till *Hamburg* var Binas musicerande och möjligheten att utvecklas inom musiken och kunna nå en större publik. Hon berättar att hon, under hela sitt liv, har haft ett stort musikintresse och att hon redan som fyraåring började spela blockflöjt. Sex år gammal fick hon som gåva en kyrkorgel av prästen i byns kyrka och med åren lärde hon sig även att spela piano, gitarr och trummor. I tonåren kom Bina med i ett band, där hon sjöng och spelade keyboard. Sedan dess, från 1983 fram till flytten till *Sverige* 2020, har hon spelat och turnerat med 15 olika band, varav tre egna. Sammanlagt har de olika banden gett ut sex CD-skivor, medverkat i tysk lokal tv, varit förband till världskända *Nina Hagen* och under en period var ett av banden även signade av ett stort tyskt skivbolag. Mestadels har det under åren kommit att handla om soul och funk och sedan 1998 kör hon bandet *Klara Fall*, tillsammans med Hamburgbaserade artisten *Tim Prigge*. Just nu håller man på att producera en ny CD, där Bina står för texterna och hälften av musiken.

Mellan åren 2004-2006 försörjde sig Bina som artist och textförfattare. 2006 blev hon mamma till sonen Toni och kom att vara hemma med honom i tre år, samtidigt som hon fortsatte att skriva musik och texter. Efter några år gick hon och sambon skilda vägar. 2018 fick f d sambon jobb i *Kiruna* och året därpå bestämdes det att Toni skulle komma och bo hos denne i ett år. Det visade sig dock att pandemin drog igång, samtidigt som Toni bestämde sig för att stanna kvar i *Sverige*, eftersom han trivdes så bra. *”Jag hade bestämt mej för att själv flytta till Sverige om det blev så att Toni skulle bestämma sej för att stanna kvar”*, förklarar Bina. Så kom det att bli! För hösten 2020 började hon att leta hus och via en tysk hussajt fick hon syn på det lediga huset i *Törsta*. Och efter det att Toni och hans pappa hade varit och tittat på huset i *Törsta*, fick hon rådet av dem att köpa det. Efter att ha köpt huset, tillsammans med sin syster, gick flyttlasset till *Törsta* i december 2020. Som grädde på moset har f d sambon nyligen köpt ett hus i *Kramfors*, så Bina och Toni kommer nu att kunna träffas mycket oftare.

I juni 2021 började Bina på *SFI* och sedan i mars i år läser hon svenska tre dagar i veckan på komvux. Det råder ingen som helst tvekan om att Bina har funnit sig väl tillrätta med sin nya tillvaro i *Sverige* och då helst i *Törsta*.

av Rolf Ronestjärna

KÄLLA: YOUTUBE

Bina Morschett har fått äran att uppträda i tysk lokal tv.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bina Morschett har så sakteliga börjat utföra reparationer inomhus på sitt införskaffade hus i Törsta.

FOTO: ROLF RONESTÅRNA

Egor Sonim och Lena Kolomoets, från Ryssland respektive Ukraina, fann tryggheten i Undrom.

Egor Sonim och Lena Kolomoets har slagit sig ned på Panget i Undrom

Egor och Lena är verklingen ett levande bevis på att ryssar och ukrainare kan älska varandra

Två av *Boteås* möjligen färskaste invånare är äkta paret *Egor Sonim* och *Elena Kolomoets*, som kom inflyttandes till *Undrom* i januari 2022. I slutet av mars råkar de komma gåendes i samband med att jag sliter bort några gamla affischer från anslagstavlan utanför butiken i *Undrom*. Efter en kort pratstund tackar de ja till en framtida intervju.

En och en halv månad senare besöker jag dem i deras lägenhet på *Panget* i *Undrom*. Vi slår oss ned med varsin tekopp i deras kök och Elena, som till vardags kallas för Lena, berättar att hon föddes och växte upp i staden *Zaporizjzjatar* (belägen vid floden *Dnepr* i södra *Ukraina*, cirka 170 km nordväst om *Mariupil*). Efter gymnasiet började Lena läsa till läkare på universitetet i hemstaden och från 1998, och två år framåt, kom hon att jobba som psykiater, samtidigt som hon vidareutbildade sig till psykoterapeut. Samma år började hon även att dagligen sända korta radioprogram om idrott och hälsa. Lena hade nämligen en bakgrund som volleybollspelare. Inledningsvis gick hon, under sju år, i en skolklass där inriktningen var att få fram duktiga volleybollspelare. Från det att hon var 17 år gammal, fram till trettioårsåldern (då hon fick sluta p g a skada), spelade hon också aktivt. I slutet av sin idrottskarriär började hon att jobba med olika idrottsatleter. Just detta, tillsammans med hennes yrkeserfarenhet som terapeut, låg till grund för radioprogrammen.

Egor inleder med att berätta att han ursprungligen kommer från staden *Samara*, cirka 100 mil sydost om *Moskva*, belägen vid floden *Volga*. Efter gymnasiet blev det universitetsstudier i *Moskva*, där han kom att utbilda sig till ingenjör i elektriska system, samtidigt som han jobbade som elektriker. Under studietiden hann han både med att gifta sig, få en son och att skilja sig. Sonen försörjer sig idag som konstnär och reser runt i *Europa* och gör olika konstinstallationer. Efter avslutade studier kom Egor att jobba för ett antal olika företag; bl a *DHL*, *Hewlett Packard* och *Siemens*.

I mitten av 1990-talet bestämde sig Egor för att gå på bibelskola i *Moskva*. *Glasnost* hade gjort honom, och många andra ryssar, intresserade av religion. På skolan, som drevs av och var ett samarbete mellan olika svenska kristna organisationer, bestämde han sig för att bli en kristen. *”På skolan upptäckte jag den kristna tron och såg där dom troendes goda gärningar och det talade starkt till mej”*, minns han.

2007 fick Egor jobb hos ett tyskt företag, där det inom jobbet kom att bli en hel del utlandsresor för honom. *”Jag började som elektriker och med åren arbetade jag mej*

upp på karriärstegen för att till sist, innan vi flyttade till Sverige, avsluta som kvalitetschef i Rysslandsavdelningen", berättar Egor och ler.

2000 korsades Egor och Lenas vägar för första gången – det var i alla fall vad de både trodde – i samband med att Egor började som ljudtekniker på den radiostation som Lena sände programmen ifrån. Ganska snart uppstod det tycke mellan dem och efter något år upptäckte de att de faktiskt hade ett gemensamt förflutet: Det visade sig nämligen att de redan 1983 hade mötts i samband med en barnteaterföreställning i *Zaporizjzjatar*. *"Vi sade hej till varandra och jag minns att jag tyckte att Lena var väldigt fin"*, berättar Egor och ler brett, samtidigt som han tittar kärleksfullt på Lena. 2003 friade Egor till Lena i ett av *IKEA:s* visningsrum i *Moskva*. Två år senare gifte de sig i *Moskva*, för att nästa dag fira bröllopsfest (en liten nätt bilresa på 100 mil) tillsammans med familj och vänner på en yacht på floden *Dnepr* i *Ukraina*.

Efter bröllopet flyttade Lena till Egor i *Moskva*. Men eftersom hennes terapeutlicens inte var giltig i *Ryssland*, så började hon istället att, i tre olika tidningar, skriva artiklar om hälsosam mat och dryck. Detta höll hon på med fram till 2014. När *Ryssland*, samma år, annekterade *Krim*, så blev det tufft att som ukrainare vara bosatt i *Ryssland* och relationerna med deras ryska vänner blev ansträngda. På samma sätt upplevde paret utsatthet, p g a Egors ryska bakgrund, när de besökte *Ukraina*.

2014 besökte Egor och Lena *Sverige* för första gången. Anledningen till besöket var att hälsa på hos en av Egors lärare från bibelskolan i *Moskva*, en lärare som han hade haft kontakt med sedan den tiden. *"Vi gillade Sverige från allra första stund och vi blev smått kära både i landet och i människorna"*, minns Egor. Under de kommande åren kom de att regelbundet besöka *Sverige*.

Med tiden började Egor och Lena att umgås med tanken på att lämna både *Ryssland* och *Ukraina*. De började därför att se sig om i *Europa* efter någon annanstans att bo. De hade vänner i flera länder, men valet föll till sist på just *Sverige* p g a deras positiva erfarenheter från sina besök där. Sommaren 2021 anlände de till vänner i *Lindesberg* och där lärde de, av en händelse, känna *Cyrille Firino Martell*, *Pangets* nye ägare (se föregående nummer av *Botebladet*). När denne sedan kom med en förfrågan om Egor och Lena kunde tänka sig att komma och hjälpa honom att ställa i ordning *Panget*, efter hans övertagande av fastigheten, så tackade de ja. Sedan ankomsten till *Undrom* i januari fungerar Egor, på frivillig basis, lite som fastighetsskötare och kontaktperson gentemot hyresgästerna. Både han och Lena har ansökt om uppehållstillstånd och Egor även om arbetstillstånd. När och om tillstånden beviljas, så räknar de med att börja på *SFI* i *Sollefteå*. Bådas förhoppning är även att kunna få behörighet för sina yrken genom validering.

Trots den korta tid som Egor och Lena har varit på plats i *Boteå*, så har de redan hunnit börja komma in i bygden rent socialt. *"Vi uppskattar verkligen lugnet i Undrom och vi känner oss trygga och säkra här"*, förklarar de båda.

Vårens fruktansvärda händelser i *Ukraina* har dock inte passerat Egor och Lena obemärkt förbi. Speciellt har oron varit stor när det gäller Lenas familj och vänner på plats i *Zaporizjzjatar*, som på sistone har börjat utsättas för raketbeskjutning. Halva regionen är idag ockuperad och frontlinjen är bara cirka 30 km bort! Efter tre veckor i hyreshusets skyddsrum bestämde sig därför hennes mamma, syster och systerson att lämna staden och bege sig västerut mot gränsen till *Slovakien*, där befinner de sig idag.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lena är intresserad av att producera hantverk och Egor tycker om att sjunga och spela.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

I sitt garage i villan på Remsle utför Johan Häggblad i princip alla typer av reparationer.

Björksjökillen Johan Häggblads hobby kom att bli ett företagskoncept

Parallellt med jobbet på Securitas driver Johan Häggblad sitt företag JH's Fordon & Service

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Johan Häggblad säljer bl a elcyklar och elmopeder.

Det är alltid lika roligt när *Botebladet* får möjlighet att följa upp hur det har gått för bygdens egna ungdomar, både via artiklar och via tidningens Gästbok, och *Botebladet* tar gärna emot tips på fler ungdomar.

Björksjökillen *Johan Häggblad* är killen vars hobby, redan från unga år, kom att utvecklas till ett företagskoncept. En härlig vårdag, i slutet av april, besöker *Botebladets* företagsorakel Johan i hans hem i *Remsle*, där han bor tillsammans med hustrun Emma, som till vardags jobbar på *Kvantum* i *Sollefteå*, och de fem barnen i åldrarna 1 år, 1 år, 5½ år, 7 år och 10½ år. Efter sedvanlig fotografering slår vi oss ned i utemöblerna på husets framsida.

Johan växte, som sagt, upp i *Björksjön*. De första skolåren tillbringade han på *Para skola* och det blev också ett-två år på *Kalknäs skola* innan det bar av till högstadiet på *Nipanskolan*. Därefter blev det fordonsprogrammet på *GB-skolan*.

Efter gymnasiet fick Johan jobb som fordonstekniker hos *Winterqvist Bilservice AB* i *Sollefteå* och efter ett år

började han hos *Lidström & Enqvist AB*. Jobbet som bilmekaniker föll honom dock inte i smaken, så efter en tid bytte han helt och hållet bana. Inledningsvis kom han att över sommaren jobba hos *Gjersvold Trädgård & Mark AB* och över vintern som ordningsvakt i *Åre*. Därefter gick han en väktarutbildning i *Stockholm* och kom att, från 2012, jobba som väktare för *Securitas* i *Sollefteå*. Efter två år övergick han att jobba i *Kramfors*. Johan berättar att han har trivts med jobbet som väktare. *”Det har varit ett omväxlande och roligt jobb! Det sista året har det dock mest kommit att handla om kontorstjänst”*, konstaterar han och i dagarna är han tillbaka i *Sollefteå*, där han går från att vara gruppledare för *Securitas* i *Ådalen* till arbetsledare för detsamma, med orterna *Sollefteå*, *Kramfors* och *Härnösand*.

Johan berättar vidare att han, så länge han kan minnas, har haft ett stort motorintresse. Redan i fyra-femårsåldern började han att köra cross och kom även att tävlingsköra en del i tonåren. Sin första moped skaffade han redan som tolvåring och ganska direkt började han köpa in gamla och defekta mopeder, som han reparerade och sålde vidare. För pengarna som han tjänade, köpte han nyare mopeder. 15 år gammal skaffade han sin första bil. *”Det var en välvårdad BMW 520 från 1989 och jag köpte den av Kent Törnlund i Kalknäs”*, minns Johan och ler lite snett. Sedan dess har han hunnit med att äga ett 35-tal bilar och ett genomgående tema har varit att han har fixat till bilarna och därefter sålt dem vidare. *”Den roligaste bilen, som jag har ägt, var en 350 hästars Volvo V50 E85 konverterad”*, konstaterar Johan med ett brett leende.

För fem-sex år sedan började Johan, på hobbynivå, på nytt att köpa in trasiga mopeder som han fixade till. Det ena ledde till det andra och 2020 startade han den egna firman *JH’s Fordon & Service*, som han idag driver på sidan om sitt jobb på *Securitas*. Genast blev han återförsäljare för Stockholmsföretaget *Ecoglider* och sedan dess tar han hem elcyklar på beställning och utför även service och reparationer. Johan stryker under att det är betydligt smidigare och tryggare att handla lokalt, istället för på nätet, när det handlar om just service, garanti och närhet till en reparationsverkstad. Sedan ifjol är han dessutom återförsäljare och serviceställe för företaget *Kopenscooter.nu*, som säljer bensindrivna mopeder, elmopeder och elsparkcyklar. Fordonen levereras till Johan, som monterar dem i sitt garage.

Johan berättar avslutningsvis att han även tar på sig att reparera trasiga mopeder, elcyklar och fyrhjulingar. *”Jag reparerar allt som jag får in i garaget!”*

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

På bilden visar Johan Häggblad upp en begagnad bensindriven moped och en splitterny eldriven moped.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Marco och Nicole Pieren har förvandlat sina drömmar till verklighet och lever idag det liv som de har drömt om.

Glamping Höga Kusten, i Offer, sysslar med ekoturism

Marco och Nicole Pierens satsning på glamping har visat sig vara ett lyckat koncept

Det har verkligen hunnit att hända en hel del hemma hos paret *Nicole* och *Marco Pieren*, sedan de, tillsammans med döttrarna Sterre och Yara, kom inflyttandes till *Boteå* från *Nederländerna* hösten 2016 (se *Botebladets* sommarnummer 2017 på *www.botea.se*).

Via familjeföretaget *Fields Sweden* driver paret, sedan 2019, *Glamping Höga Kusten,* som är ett hållbart och ekologiskt glampingparadis i *Offer* som erbjuder naturbaserade upplevelser för hela familjen. Utöver det rika djur- och naturlivet inpå knuten, finns det även hästar, får, kaniner, katter och en vallhund på gården. Vid önskemål sätter man även upp sina glampingtält på andra platser och för andra sommaren i rad kommer man även att finnas på plats hos *High Coast Whisky* i *Bjärtrå*.

Men vad är då egentligen glamping, kanske den oinvigde tänker? Enligt företagets hemsida är glamping när vacker natur och modern lyx förenas via den bekvämlighet som man är van vid från hotell; såsom bl a bekväma sängar och privat toalett kombinerat med vildmarkskänsla. Själva begreppet glamping är, enligt *Wikipedia* en sammansättning av de två orden glamorös och camping.

I vistelsen, hos Marco och Nicole, ingår frukost och middag och övernattning sker i olika typer och storlekar av glampingtält, där man har möjlighet att njuta av naturen, av ljudet från vilda djur, porlande bäckar och av den

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Inledningsvis berättade Nicole om verksamheten.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Både Nicole och Marco jobbar heltid med företaget.

friska luften.

I tälten, som är gjorda av hållbar duk, finns det en dubbelsäng, en värmekamin, ett bord och något att sitta på. Tälten saknar el, men det finns möjlighet att ladda mobilen på området och det finns även tillgång till wifi. En uppskattad nyhet är den bastu och badtunna som numer står placerade mitt i skogen.

Marco och Nicoles åretruntverksamhet växer stadigt och att man numer även finns listad hos *Svenska Turistföreningen* torde få hjulen att snurra lite extra. Nu i vår har deras verksamhet dessutom fått kvalitetsmärkningen *Nature's Best*, vilket innebär att den klassas som ekoturism och som hållbar för miljön. Allt fler har börjat få upp ögonen för just den typ av boende som Marco och Nicole erbjuder, något som bl a bekräftades av det studiebesök som *Hotell- och turismprogrammet*, på *GB-skolan* i *Sollefteå*, gjorde i slutet av mars. Besöket inleddes med fika, i den ändamålsenliga och nyuppförda paviljongen på området. Nicole inledde med att, inlevelsefullt och inspirerande, berätta om familjens bakgrund, hur de hamnade i *Offer* och deras första stapplande steg som företagare fram till den framgångsrika och växande verksamhet som de bedriver idag. Därefter blev det rundvandring på området med förevisning av både glampingtält och bastu. Avslutningsvis samlades man kring lägerelden, där eleverna tog vara på möjligheten att ställa frågor om företaget. Både lärare och elever verkade nöjda med studiebesöket och lärarna frågade om de kunde få komma med nästa års avgångselever.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Glampingtälten är både bekväma och praktiska.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Området bjuder på fina djur- och naturupplevelser.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Både lärare och elever tog vara på möjligheten att ställa frågor under studiebesöket hos Glamping Höga Kusten.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Undroms IF:s kanske vassaste målchans var en välplacerad nick i första halvlek.

Undroms IF gjorde comeback i seriespelet efter fyra års uppehåll

Seriepremiären, som skedde mot antagonisten Bollsta IK, slutade till bortalagets favör

På sistone har det rått något av fotbollsfeber i *Boteå*. Anledningen till detta är att *Undroms IF*, för första gången sedan säsongen 2017-2018, åter mönstrar ett seniorlag i fotboll (se föregående nummer av *Botebladet*).

Måndagen den 2:a maj var det på nytt stor och efterlängtad fotbollsfest, på *Bohedsvallen* i *Undrom*, dit klubbens A-lags premiärmatch i division 5 var förlagd. Matchen var lite av ett lokalderby, eftersom kvällens motståndarlag var *Bollsta IK*. Lite extra intressant var det dessutom att de två bröderna *Dennis* och *Tobias Backlund* (båda fostrade i *Undrom*) spelade i olika lag, den förstnämnde i *Undrom IF:s* helröda dräkt och där den sistnämnde slutligen kom att dra det längsta strået.

Fotbollslagen, och de 70-talet åskådarna, fick innan avspark lyssna till *Stefan Strandberg*, lagledare och trä-

Vad tycker fotbollsälskarna om att det åter spelas seniorfotboll på Bohedsvallen?

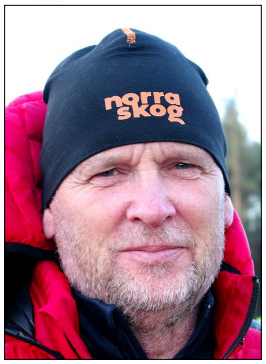

Per-Erik Bodin: *Det är ju så här det ska vara, för det ska ju vara fotboll i Undrom!*

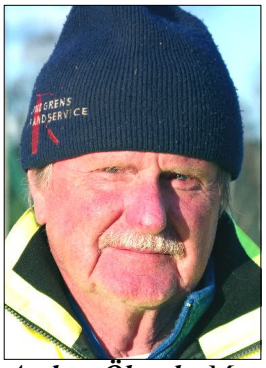

Anders Ölund: *Man får möjlighet att träffa folk man känner och att köpa sej en korv!*

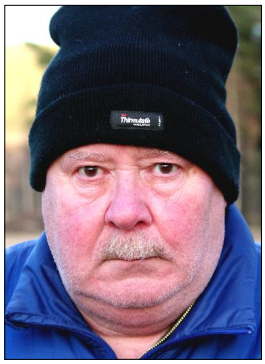

Bo Svedin: *Det betyder allt – för det här har man väntat på i fyra år!*

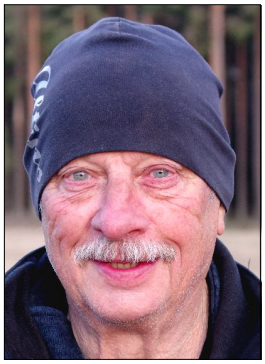

Bo Fahlén: *Det betyder väldigt mycket. Det här har jag längtat efter länge!*

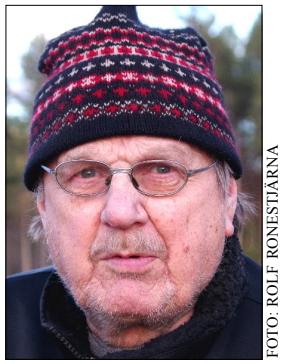

Lars Wikner: *Det är trevligt att få träffa bekanta igen och det är bra för ungdomen!*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ylva Styrman tog betalt och hälsade välkommen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Peter Sjögren var kvällens matchvärd.

nare i *Undroms IF*, när denne höll ett gripande minnestal tillägnat *Tommy Åhlin*, fotbollssektionens ordförande, som tragiskt gått bort bara några dagar tidigare.

Väderförhållandena var för dagen något lynniga, eftersom en osedvanligt kraftig och ihållande vind ställde till en del besvär för lagen ute på plan. Den kraftiga vinden var inte heller optimal för publiken, som verkade bestå av ungefär lika många fans från respektive lag. Åtminstone ett par personer ur publiken hördes uttrycka ånger över att man hade lämnat långkalsingarna hemma.

Själva matchen var inledningsvis ganska jämn, men gästerna kunde dock gå till halvtidsvila med en tvåmålsledning. Medan lagen återvände till omklädningsrummen, för vila och taktiksnack, passade många ur publiken på att ta en sväng bort till kiosken, för att bl a värma sig med lite korv och kaffe.

I andra halvlek hade hemmalaget medvind – dock inte i spelet – för ju längre matchen spelades, desto mer tog *Bollsta* över. Matchen, som fick en tremålsskytt i Bollstaspelaren *Mohammad Amin Ansari*, slutade till sist 0-5 till bortalaget. Givetvis inget bra siffermässigt premiärresultat för *Undroms IF*, men det lovar ändå gott inför framtiden. Tråkigt nog blev en av hemmalagets spelare skadad och fick linka av planen, efter att ha fått sin vad bandagerad. Nästa hemmamatch för *Undroms IF* blir mot *Junsele IF 2* onsdagen den 18:e maj kl 19.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ulla Britt Viksten och Marie Sjögren stod i kiosken.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Premiärmatchen var förhållandevis ganska stökig.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Under matchen blev det, vid några tillfällen, en handfull tilltrasslade situationer framför Bollsta IK:s mål.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Alexandra Perman och Niclas Norenius, tillsammans med döttrarna Klara och Kajsa Perman, prövade fiskelyckan.

Blåsig pimpeltävling hölls i Björksjön

Björkå Samhällsförening blev nöjd med arrangemanget och skulle kunna tänka sig en repris i framtiden

Enligt uppgift lär det ha varit ca 15 år sedan det senast arrangerades en pimpeltävling i *Björksjön*. Lördagen den 26:e mars var det dock åter dags och arrangör för tävlingen var, precis som senast, *Björkå Samhällsförening*.

Vädret för dagen var kanske inte optimalt; solen sken visserligen, men vinden visade sig vara väldigt besvärande. Men som tävlingsgeneralen *Annica Svensson* positivt konstaterade; så regnade det trots allt inte. Tävlingen, som utgick från vindskyddet vid *Björksjöns badplats*, kom att locka 31 stycken både kända och okända, pimplare. I anmälningsavgiften ingick det även en tioliters

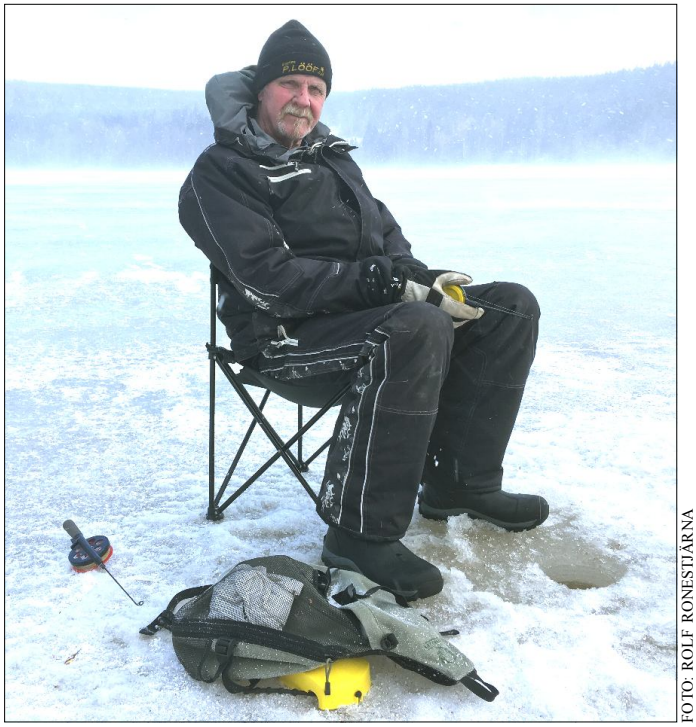

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Holmsbon Palle Löv och Björkåbon Niclas Norenius provade fiskelyckan på Björksjöns is.

plastpåse för den tänkta storfångsten och det verkade nästan som om den något överdimensionerade plastpåsen skapade en viss tillförsikt och förväntan hos tävlingsdeltagarna. Vid startplatsen fanns det dessutom möjlighet att både värma sig vid en eld och att köpa hamburgare.

När tävlingen drog igång, vid tiotiden, så var det en handfull fiskare som genast tog sig över viken, kanske med förhoppning att, i viss mån, kunna komma i lä för den kraftiga vinden. Efter en stund begav sig även *Botebladets* storfiskare (dock utan fiskeutrustning) ut på, den cirka 70 cm tjocka, isen för att kunna plåta lite bilder. Halvvägs över viken tilltog dock vinden rejält, samtidigt som det började snöa kraftigt. Inom någon minut var det rena rama snöstormen och vinden var så pass stark, att den fick den något överviktige reportern att börja glida längs isen. Men tacksamt nog kom dock *Björksjöns* egen sjötaxi, körd av *Christian Omberg*, och mötte och tillhandahöll skjuts till och från de pimpelfiskare som posterat sig längs strandkanten på andra sidan viken. Lika snabbt som snöovädret dök ned över sjön, så passerade det också.

När det gäller fiskelyckan för dagen, så fanns det kanske mer att önska. Vinnare i vuxenklassen blev Graningebon *Mikael Wikström*, som lyckades få upp två aborrar, och på andra plats kom Björkåbon *Lisbeth Eriksson*. Övriga priser i vuxen- och barnklassen lottades ut bland tävlingsdeltagarna. Trots att vädret och fiskelyckan kanske inte var optimalt, så verkade både arrangör och deltagare nöjda med dagen. *”Vi i föreningen tyckte att det var jättelyckat och det var kul att så pass många kom och ville vara med. Det var roligt att få träffas och alla var på bra humör!”*, summerar *Annica Svensson* dagen.

av Rolf Ronestjärna

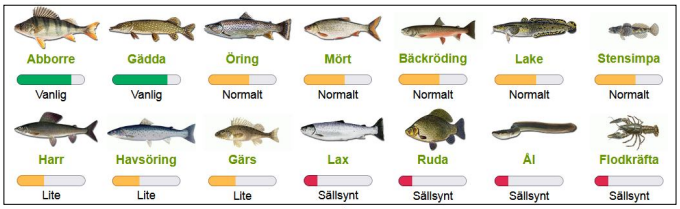

Björksjöns, Björkåns + Rävsjöns fiskebestånd enligt ifiske.se.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Björksjöbon Christian Omberg agerade sjötaxi.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Björkåbon Annica Svensson var tävlingsansvarig.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mikael Svensson, Margareta Löv, Maria Hellström, Annica Svensson, Niclas Norenius och Lisbeth Eriksson.

PORTRÄTTET

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Alf Stenström

Kalknäsbon Alf Stenströms första levnadsdag kunde ha blivit hans sista

I denna utgåva av Botebladet möter vi Kalknäsbon Alf Stenström

Kalknäsbon *Alf Stenström* är ytterligare en av alla dessa hjältar som ställt upp för en Porträttetintervju, både för *Botebladets* fortlevnad och för den goda sakens skull. Ett sådant engagemang uppskattas verkligen!

Alf, som enligt *Wikipedia* både delar födelseår och födelsemånad med *Dan Akroyd* och *David Hasselhof*, berättar inledningsvis att han föddes hemma på

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Vanligtvis är det sonen Jens som är chaufför när man är ute och finkör.

FEM SNABBA FRÅGOR:

Mitt älsklingsplagg:
- Jeans och t-shirt.

Sån är jag:
- Glad och positiv.

Tre föremål jag skulle ta med till en öde ö:
- Kniv, yxa och metrev.

Jag blir glad när:
- Familjen är frisk och vi får tillfälle att träffas.

Någon jag gärna vill träffa:
- Min pappa, som inte längre lever.

gården i *Hundsjön* på *Ullångersfjället* och att han placerades i liten låda, eftersom man trodde att han var död. Tacksamt lyckades dock en närvarande granne att få liv i honom!

Alfs pappa Signar, som ursprungligen kom från *Kristinestad* i *Finland* och var fiskare till professionen, rymde från sitt militärförband i andra världskrigets slutskede och hamnade efter en tid på *Ullångersfjället*, där han fick jobb som skogshuggare. På en danstillställning i *Almsjönäs* träffade han Hundsjötösen Gunvor och tycke uppstod.

Gunvor hade huvudansvaret för barnen och hushållet och hon hjälpte även till en del på gårdarna runt om i trakten. På gården fanns det en häst, fyra kor, några getter, höns och ett par grisar och Alf och hans fyra syskon fick från unga år vara med och hjälpa till med gårdens sysslor. Han ser med tacksamhet tillbaka på sin uppväxt. *”Det var toppen att få växa upp i Hundsjön och trots att det var en stor brist på lekkamrater, så fanns det alltid nåt att göra!”* Det handlade för det mesta om ensamlekar och hunden Ketty, tillsammans med syskonen, var egentligen hans enda lekkamrater. På somrarna brukade det dock komma en del sommarbarn till grannskapet och då blev det genast lite roligare. Sommartid badade och fiskade man och vintertid blev det en hel del skridskoåkning via de skridskor som pappa Signar hade gjort med hjälp av sågblad fastspikade i ett par trälappar fastknutna runt fötterna med hjälp av läderremmar.

Lagom till det att Alf skulle börja i skolan, flyttade familjen ned till färjeläget i *Utnäs*. De två första skolåren gick han på *Lo skola*, för att i klass 3-6 gå på *Kalknäs skola*. Högstadiet kom han att gå på *Bollstaskolan*.

I *Utnäs*, med omnejd, rådde det dock ingen brist på lekkamrater och grabbarna i området samlades ofta och spelade fotboll och hockey tillsammans. Man spelade även matcher mot lag från andra byar. *IOGT-lokalen* i *Konvaljparken* och scoutstugan i *Prästmon* var samlingsplatserna för bygdens barn och ungdomar. När Alf kom i mopedåldern, så for han ofta till kompisarna i *Undrom*.

Efter att ha gått ut grundskolan fick han jobb på dåvarande plastfabriken i *Lo*, där han blev kvar i sex år. 1973 träffade han och blev tillsammans med Undromstjejen *Monica Åhlin* och efter militärtjänsten på *T3* i *Sollefteå* kom han att jobba ett par år på sågverket i *Väja*. Vid den här tiden hade han även börjat att, på hobbynivå, producera och arbeta med skinn- och läderprodukter via maskiner som han hade införskaffat. Detta ledde fram till att han bestämde sig för att gå en tvåårig nåtlingsutbildning (hopsyning av ovandelar till skor) på *AMU-center* i *Kramfors*. På det följde en treårig svetsutbildning på *AMU*, varpå han kom att jobba som svetsare hos *Hammars verkstad* i tre år. Under den här perioden, närmare bestämt 1976, flyttade Alf och Monica till det hus i *Kalknäs*, som de bor i än idag. 1980 fick Alf jobb som vaktmästare hos *Kramfors kommun*. Han kom att trivas bra med jobbet, men det visade sig vara väldigt stressigt. Så bara efter tre-fyra år gick han dessvärre in i den notoriska väggen.

forts. nästa sida

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kalknäsbon Alf Stenströms Studebaker från 1950-talet är bevisligen den enda i sitt slag i världen.

Efter ett halvårs sjukskrivning fick han, under halvdussinet år, s k arbetsprövning hos ett antal företag innan han till sist tvingades till sjukpension.

1984 föddes sonen Dan, som bor i *Kalknäs* och jobbar som resurslärare på *Öns skola*, och 1988 föddes sonen Jens (se *Botebladets* vårnummer 2021 på *www.botea.se*), också boende i *Kalknäs* och jobbar för företaget *3 L Schakt*. 1989 gjorde Alf och Monica slag i saken och gifte sig.

Alf berättar vidare att han i stort sett hela sitt liv har haft ett stort musikintresse. Redan i tioårsåldern lärde han sig att spela på mammans gitarr och som 13-åring startade han sitt första band, som bl a fick möjlighet att uppträda ett par gånger i *Konvaljparken*. Ett antal år senare kom Alf att även göra diverse inhopp i halvdussinet band som för stunden saknade en gitarrist; bl a *Ådalskanonerna* och *Sten Ulanders Orkester*. Alf har dessutom själv startat ett par band; *Lobon* som spelade tillsammans under ett par år i mitten av 1990-talet och *Revival* (se *Botebladets* sommarnummer 2008) som var igång mellan åren 2001-2012. De senaste tio åren har det m a o varit lugnt på det området, men det kanske det kan bli ändring på. *”Jens och jag funderar nämligen på att försöka starta lite av ett byband, som ska bestå av endast Boteåbor. Vi söker därför ett par bandlemmar som kan spela keyboard respektive trummor”*, hälsar Alf. Finns det därför någon Boteåbo som känner sig lockad, så kontakta gärna Alf på 070-300 42 65.

Ett annat av Alfs stora intressen är bilar och då främst amerikanska bilar. Redan som tonåring fick han följa med arbetskamraten *Bengt Sahlin* i hans gamla *Chevrolet*. Endast 17 år gammal köpte han sin första amerikanare; en 62:as *Ford Falcon*. 2017 införskaffade Alf en *Oldsmobile Delta 88* från 1979. När han tre år senare fick möjlighet att kastbyta *Oldsen* mot en rattväxlad *Studebaker*, på 250 hästar, från i början av 50-talet, så tvekande han inte för ett ögonblick. Alf berättar att bilen är den enda i sitt slag i världen, att den är välkänd i bilkretsar i *Skandinavien* och att den har varit med på och väckt uppseende på olika bilutställningar. Bilens chassi (underdel) är nämligen från en *Studebaker Champion* från 1953, medan karossen (överdelen) består av en *Studebaker Golden Hawk* från 1956 och likaså delar från en *Silverhawk*. Men vad som gör bilen helt unik är att den har två rutor (med en stolpe emellan) vid dörrarna istället för en stor, ruta som annars är standard. Alf har givetvis gått med i *Svenska Studebakerklubben* och visst skulle det kanske, om man så tycker, kunna finnas ett utrymme för en viss renovering av bilen. *”Men experterna på området har dock gett mej rådet att inte renovera den, utan att istället behålla den i sitt originalskick. Och det rådet tänker jag följa!”*, konstaterar Alf och tillägger att det i regel är sonen Jens som får agera chaufför när man är ute och finåker.

Avslutningsvis berättar Alf att han även har ett stort fiske- och jaktintresse och att han är med i *Sjö jaktlag*, som håller till i området mellan *Almsjönäs* och *Myckelby*.

När intervjun är klar tackar undertecknad ja till erbjudandet om att bli skjutsad hem i *Studebakern*. *”Det har varit bra att ha fått bo i Boteå och man har lärt känna många bybor under åren”*, säger Alf, samtidigt som han låtar V 8:an mullra lite extra längs *Kalknäsvägen*.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Efter råd från experterna har Alf Stenström bestämt sig för att behålla Studebakern i sitt originalskick.

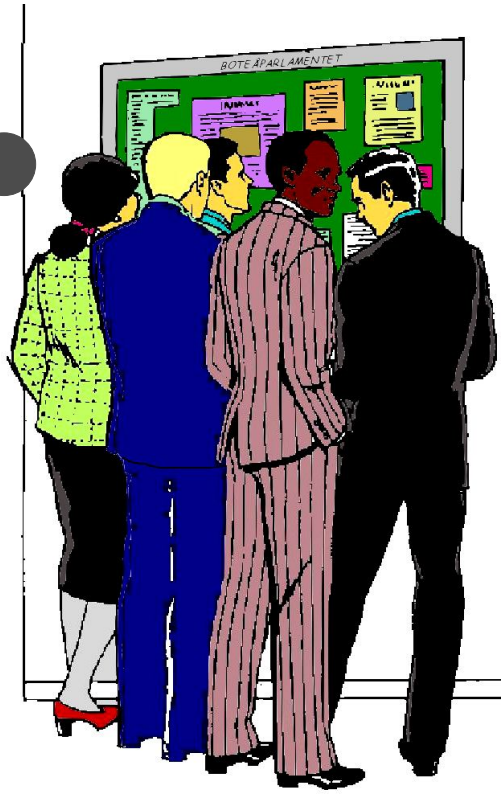

Boteåparlamentet informerar

PRENUMERATION BOTEBLADET

Prenumerera på Botebladet!!!

Känner Du någon utflyttad Boteåbo eller annan person som skulle vilja få Botebladet i brevlådan? Är Du själv inte bosatt här, men ändå vill läsa Botebladet? Vill Du prenumerera på Botebladet för någon annans räkning? Möjligheten finns i så fall att, till det låga priset av **200 kr/år** (inklusive porto), få tidningen skickad dit Du vill!

Vänligen kontakta prenumerationsansvarig: *Karin Ronestjärna, Tel: 0612 - 601 23* eller skicka ett vykort till redaktionen på adress: *Botebladet, c/o Karin Ronestjärna, Undrom 140, 881 95 Undrom*. Allra enklast är det att skicka ett mail till **karin@ronestar.nu**

Boteåparlamentets Bankgironummer är 5548-6377

VIKTIG INFO

REDAKTIONELLT MATERIAL

Lämna alltid in information för **Anslagstavlan** (såsom evenemangstips och annan reklam) till redaktionen i god tid innan angivet presstopp (ju tidigare desto bättre). Det som kommer in i sista minuten tas in i mån av tid och plats. **Artiklar och reportage måste lämnas in minst en vecka före presstopp**. Maila alltid så stora bilder som möjligt, för att få bästa slutresultat. Glöm inte bort att ange fotograf och vilka personer som finns med på bilderna. Bidrag tas helst emot via mail eller USB-minne. Maskinskriven text funkar också, men dock helst bara i nödfall. Mailadressen är som tidigare: **botebladet@botea.se**

LEDIGA HUS I BOTEÅ

Hör av Dig till **Boteå Husgrupp** om Du känner till något hus som är till salu eller står tomt i Boteå. Det finns nämligen fortfarande folk som kan tänkas vara intresserade av att flytta hit och som därför söker boende. Tag även vara på möjligheten att hitta och annonsera ut hus via Boteåparlamentets hemsida på **www.botea.se**.

Kontaktperson: Lennart Johansson, 073-834 06 82.

LEDIGA LÄGENHETER I UNDROM

Det finns fortfarande ett antal en- och tvårumslägenheter lediga på tidigare pensionärshemmet i Undrom. Vid intresse kontakta fastighetsägaren Cyrille Firino Martell på 076-32 35 983 för ytterligare information. Det finns även en ledig tvårummare i annexet på Vallänge.

Lägenheten på bilden är inte för uthyrning.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA 2011

Många Boteåbor har under de gångna åren varit involverade i Boteåparlamentets verksamhet.

Val till Boteåparlamentet i september

Boteåparlamentets varande eller icke varande är en angelägenhet för hela bygden

Boteåparlamentet, eller *Parlamentet* som det kort och gott kallas för i folkmun, är bygdens folkvalda byalag som samlas till styrelsemöten i *Sunnersta Folkets Hus* 5-6 gånger per år. Kortfattat kan man säga att *Boteåparlamentets* syfte är att verka för en positiv utveckling av bygden och att tillvarata dess intressen på kommunal-, läns- och riksnivå. *Parlamentet* är ansvarig utgivare för både *Botebladet*, bygdens egen tidning, och bygdens hemsida på *www.botea.se*. Dessutom ger man ut den s k *Boteåalmanackan* varje år.

Val till *Parlamentet*, som består av nio ledamöter, sker var fjärde år. Nästa val, dit Du har möjlighet att nominera kandidater (gärna ungdomar), äger rum i samband med riksdagsvalet den 11:e september och valplats är *Rixdan* i *Björkå*. Tänk bara på att först tillfråga den person som du ämnar att nominera! Om Du känner för att aktivera Dig i bygden och dess framtid, så är Du även välkommen att nominera Dig själv! Givetvis vore det önskvärt om bygdens föreningar kunde tänka sig att nominera en varsin person, vilket även skulle innebära något positivt för samverkan mellan föreningarna. För att vara valbar ska man vara bosatt inom *Botebladets* spridningsområde mellan *Para* och *Djuped*. Ingen tidigare erfarenhet av styrelsearbete behövs, men man förväntas dock att närvara vid styrelsens möten och med tiden kanske även engagera sig i någon av *Parlamentets* arbetsgrupper.

Nomineringar till Parlamentsvalet ska ske senast den 26/8; helst via mail till *valet@botea.se* eller via kontakt med undertecknad. Nomineringslistan är tänkt att publiceras, och vartefter att fyllas på, ute på bygdens hemsida.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Parlamentsvalet i september sker på Rixdan i Björkå.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Parlamentet brukar träffas i Sunnersta Folkets Hus.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ett tjugotalet intresserade infann sig när det s k stormötet för kommunens katalysatorpengar hölls i Sunnersta Folkets Hus.

Utvecklingsprojektet i Boteå är nu i full gång

Det har inkommit en mängd projektförslag gällande kommunens katalysatorpengar

I sitt förra nummer kunde *Botebladet* berätta om de katalysatorpengar, på 100 000 kr, som Boteåbygdens föreningar, tillsammans med ytterligare sex byar i kommunen, har fått från *Sollefteå kommun*.

Den 3:e mars inbjöd *Boteå Utvecklingsgrupp* till ett första möte i *Fik i Butik* i *Björkå där* Boteås föreningsliv representerades av *Björkådalens IF*, *Björkå Jaktskytteklubb*, *Björkå Samhällsförening*, *Botaton*, *Boteåparlamentet*, *Boteå Skoterklubb*, *Sunnersta Folkethusförening* och *Undroms IF*.

Maria Wennberg, från kommunen, informerade inledningsvis om utvecklingsbidraget och om kommunens tankar om det. Därefter samtalades det i smågrupper, där olika projektförslag väcktes. Efter det presenterades de olika förslagen och det bestämdes avslutningsvis att en flik (*Projekt Hundratusen*) skulle skapas på bygdens hemsida och att man även skulle bjuda in till ett s k stormöte i *Sunnersta Folkets Hus*.

Den 31:a mars hölls stormötet i folkets hus, där *Maria Wennberg* åter berättade om kommunens katalysatorpengar. De gamla projektförslagen lästes åter upp, tillsammans med de nya som inkommit sedan förra mötet. Tankar väcktes bl a om att det vore bra om utvecklingsbidraget kunde gynna så många som möjligt i bygden och användas till något där det gör mest nytta. En arbetsgrupp bestående av *Maria Wennberg*, *Karin Sellgren*, *Ulrika Bergman*, *Björn Krestesen* och *Sebastian Cardenas* bildades, med uppdrag att bereda frågan till nästa stormöte, som hålls den 1/6 kl 18.30 i *Björksjöns FH*.

Avslutningsvis visade *Sebastian Cardenas* ett bildspel om livsmedelsbutikens visioner. Efteråt bjöd *Boteåparlamentet* på fika.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mötet i Fik i Butik samlade ett antal Boteåföreningar.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Maria Wennberg informerade i båda mötena.

FOTO: UTA KÖRNER

Samtliga skidlöpare belönades med medalj av arrangören Björkådalens IF.

Lilla Vasaloppet arrangerades i Björksjön

FOTO: UTA KÖRNER

Eleverna gör sig redo för start i Lilla Vasaloppet.

Lilla Vasaloppet är en uppskattad tradition

Lilla Vasaloppet, som av traditionen brukar köras i *Björksjön*, avgjordes i år den 3:e mars. Som vanligt var det *Björkådalens IF* som arrangerade tävlingen och som vanligt bestod deltagarna av elever från *Kalknäs skola* i *Undrom*, ivrigt påhejade av förhållandevis många föräldrar.

Dagen bjöd på perfekta förhållanden, med strålande sol och någon minusgrad och välpreparerade spår. På åkern, vid startplatsen, fanns det möjlighet för de allra yngsta att åka. Eleverna körde 2,5 km och halvvägs serverades de saft av arrangören, som också bjöd på korvgrillning efter målgång, där samtliga deltagare belönades med en medalj.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: UTA KÖRNER

Efter loppet fick eleverna möjlighet att grilla korv.

FOTO: UTA KÖRNER

Eleverna kunde njuta av ett vackert vårväder.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lars Blomén, från Boteåparlamentet och Boteå Byavakt, satte upp den nya parkeringsskylten vid Gålsjöbadet.

Tydligare parkeringsregler på Gålsjö

Förväntas höja trivseln för en majoritet av badgästerna

Förra sommaren fördes det fram klagomål om att själva stranden, på badplatsen i *Gålsjö*, alltmer har börjat användas som både parkeringsplats av badgäster och uppställningsplats för husbilar. I Parlamentsmötena den 30/5 och 29/8 togs ärendet upp och det beslutades, efter kontakt med och klartecken från markägaren, att man skulle ta fram en tydligare skylt, för att kunna komma tillrätta med parkeringsmissbruket. Den nya skylten är nu uppsatt och kommer förhoppningsvis att respekteras. Sophämtningen på badplatsen har, på senare år, inte fungerat tillfredsställande, något som *Boteå Byavakt* har åtagit sig att, på prov, sköta i fortsättningen.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den nya skylten kommer förhoppningsvis respekteras.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den gamla parkeringsskylten är nu ett minne blott.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Byavakten kommer att sköta sophämtningen på Gålsjö.

FOTO: ULLA BODIN

Blott 16-årige Sollefteåkillen Archibald Holmer bjöd på smäckra toner från sin harpa.

Musik i Vårkväll hölls i Sockenstugan

Boteåbon Ann-Charlotte Agrell underhöll tillsammans med Sollefteåbon Archibald Holmer

Den 26:e april var det *Musik i vårkväll* i *Boteå Sockenstuga*, där *Ann-Charlotte Agrell* och *Archibald Holmer* stod för det musikaliska inslaget.

Inledningsvis bjöd Archibald på två stycken på sin harpa; först *Vårvindar friska*, där han ackompanjerade sig själv när han sjöng, och därefter temat till filmen *Gudfadern*. Harpans spröda toner klingade fint tillsammans med hans mjuka sångröst. Därefter var det *Ann-Charlotte Agrells* tur. Hon gjorde en koppling till Archibalds framträdande, med en reflektion om att friska vårvindar gjorde att vi, trots den trögstartade våren, kände att våren var i antågande. Och som hon sade: *”Vårstämning gör att det kliar lite i trädgårdsfingrarna!”*

Ann-Charlotte bjöd på en varierande visrepertoar med tyngdpunkt på kärlek, natur och vår underbara värld. Det senare behöver vi alla påminnas om ibland, med tanke på hur det ser ut i världen idag. Vid pianot, och med sin varma mörka stämma, framförde hon bl a *Som en sträng på gitarren*, *Bitterljuv kärleksvals* och en svensk version av *What a Wonderful World*.

I pausen bjöds det på kaffe, med smörgås och dopp. Efter det att prästkandidaten *Robin Garefelt* hade läst ett stycke ur *Bibeln*, skulle man sjunga psalm154. Tyvärr/tur, eller hur man nu ska uttrycka det, fanns det ingen som kunde spela till psalmen utan församlingen sjöng a cappella (utan ackompanjemang). Det blev ett fantastiskt framförande med stort hjärta. Olika tonarter och melodier blandades i en fantastisk ”alla kan sjunga kör”!

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

Ann-Charlotte Agrell och Archibald Holmer underhöll.

FOTO: ULLA BODIN

Prästkandidaten Robin Garefelt läste ur Bibeln.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gregor Flakierski avtackades efteråt av Eeva-Liisa Victorsson och Ann-Britt Edfors från Bibliotekets Vänner.

Författarafton hölls i Sockenstugan

Författaren och kulturjournalisten Gregor Flakierski berättade om sitt författarskap

Boteå Biblioteks författaraftnar brukar vara trevliga och uppskattade arrangemang. Så var ock fallet när *Bibliotekets Vänner i Boteå* inbjöd till författarafton den 12:e maj i *Boteå Sockenstuga*. Kvällens gäst var författaren och kulturjournalisten *Gregor Flakierski*, som efter 25 år i *Ådalen* gjorde sitt allra första besök i *Boteå*.

Inledningsvis hälsade *Hedda-Lisa Sundberg* både gäst och det dryga dussinet åhörare i sockenstugan välkommen, för att därefter lämna över till Gregor.

Temat för kvällen löd: *Tråkmånsens spännande familjehistoria* och under den kommande halvtimmen kom Gregor att berätta om sin bakgrund, sitt författarskap och sin bokproduktion. Han inledde med att berätta om sitt judiska ursprung i *Polen* och att han som 13-åring kom till *Sverige*. *”Min familj har haft ett väldigt spännande liv och har drabbats av all dj-skap som man kan tänka sej.”* Detta är något som han har berättat om i den skönlitterära boken *Familjealbum*, som bygger på hans upplevelser under uppväxttiden i *Polen* på 1960-talet. *”Själv har jag däremot haft ett väldigt tråkigt liv och jag hoppas att jag får dö hur tråkigt som helst*”, reflekterade Gregor och fick åhörarna att brista ut i skratt.

Gregors författarskap består så här långt i böckerna: *Statskuppen i Norrland* (2010), *Knockout* (2014), *Familjealbum* (2017), *Berättelser från Ådalen* (2018), *När kriget inte kom* (2019) och *Ett spel större än livet* (2022).

Det gavs även tillfälle till frågor, till bokköp och signering och till avslutning bjöd *Bibliotekets Vänner* på fika.

av Rolf Ronestjärna

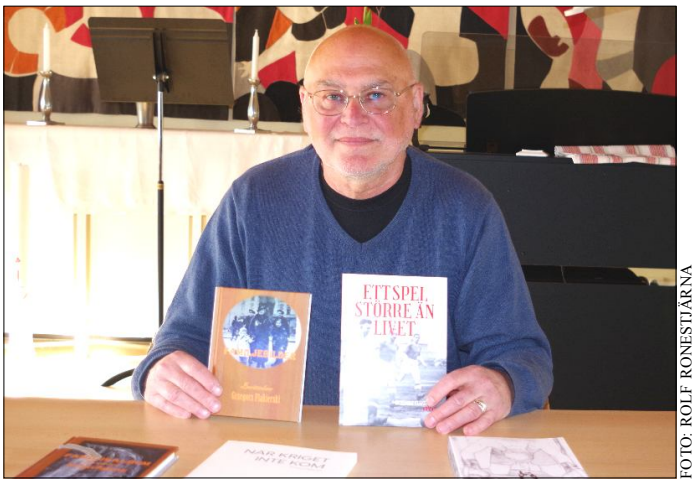

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gregor Flakierski har gett ut halvdussinet böcker.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gregor Flakierskis författarskap kom att stå i centrum.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Karl-Gösta Gokisvari uppskattar alla trevliga möten med de människor som besöker hans loppis i Offer.

K G Gokisvari kör vidare med sin loppis

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den som gillar kopparsaker torde få sitt lystmäte.

Folk vallfärdar till loppisen från när och fjärran

Sedan 2009 har Offersbon *Karl-Gösta Gokisvari* haft sin loppis i *Offer*. 2014 flyttade han in i större lokaler och idag består loppisen av två våningar fördelat på ca 300 kvadrat.

Den 21:a maj sommaröppnade Karl-Gösta sin loppis, som är öppet lördagar och söndagar kl 11-16. Under juli kommer han dock ha öppet alla dagar i veckan. *”Jag har fått in mycket nya grejer, bl a en stor mängd LP-skivor, och jag planerar att ha lägre priser den här säsongen”*, berättar Karl-Gösta. På loppisen, där man egentligen kan hitta precis allt man söker, kan man bl a fynda på verktyg, textilier, kopparsaker, husgeråd samt CD- och DVD-skivor.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lite fler hyllor är på gång att sättas upp i loppisen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En ovanlig tomte hälsar välkommen vid ankomst.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Regissören José Bolivar instruerar fotograf och skådespelare i samband med videoinspelningen.

Musikvideos spelades in i Sunnersta

Imponerande skådespelarprestationer ägde rum

Det är inte direkt varje dag som det spelas in en musikvideo i *Boteå*. Detta skedde dock under april månad och det handlade inte bara om en video utan om två. Lördagen den 23:e april befann sig undertecknad på plats i *Sunnersta Folkets Hus* för att både dokumentera händelsen och för att medverka i den ena videon.

Bakgrunden till den lite ovanliga händelsen var att artisten och sångaren *José Bolivar* (vars artisteri *Botebladet* har berättat om tidigare), bestämt sig för att producera ett par musikvideos. Utöver undertecknad medverkade även Undromskillen *Aron Widengren* och *Anne-Lie Eriksson*, från *Nyland*, i videon. ***av Rolf Ronestjärna***

FOTO: OKÄND

Några av de inblandade i samband med inspelningen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Filmteamet i djup koncentration under inspelningen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Skådespelarna Anne-Lie Eriksson och Aron Widengren.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det var tack vare Boteåbornas fina bidrag av diverse bakverk som Kakfrossan kunde genomföras.

Kakfrossan tillbaka efter pandemiuppehåll

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kakfrossan lockade en hel del sötsugna Boteåbor.

Kakfrossan är en uppskattad tradition

Ett av många arrangemang som tvingades pausa under pandemin var, den av många uppskattade; *Kakfrossan*, som *Boteåparlamentet* har kört varje år sedan 2008.

Målsättningen med *Kakfrossan* har sedan starten varit att främja bygemenskapen och att hälsa nyinflyttade till byn välkommen. Den 9:e april var det äntligen dags för nypremiär för frossan och visst kunde man ana en viss uppsluppenhet hos de både kak- och sällskapssugna Boteåbor som slöt upp. Som vanligt var det Boteåborna själva som stod för bakverken på frossan. Ett nytt inslag var att föreningar fick informera om sin verksamhet. 2 460 kr samlades in till *Ukraina*.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Stämningen var glad och uppsluppen runt fikaborden.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Några av dem som skötte Kakfrossans marktjänst.

FOTO: UTA KÖRNER

En handfull Boteåbor fanns på plats för att städa Folkets Hus på både in- och utsidan.

Städdag hölls i Sunnersta Folkets Hus

Sunnersta Folkets Hus är bybornas eget hus

Sunnersta Folkets Hus är Boteåbornas egen samlingslokal. På nedervåningen huserar *Undroms IF:s* spinninggrupp och i den större lokalen brukar *Boteå Filmstudio* visa film både vår och höst. Andra återkommande arrangemang, som brukar hålla till i lokalen är; Hantverksmässan, Kakfrossan och kontinuerliga loppisar. Det finns, till en ganska låg kostnad, möjlighet för både föreningar och privatpersoner att hyra lokalen. Den 8:e maj anordnades det en städdag hos *Sunnersta Folkets Husförening* och den handfull bybor som fanns på plats hjälptes bl a åt att räfsa på gården, tvätta fönster, göra rent i köksskåp + städa toaletter och övriga utrymmen.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: UTA KÖRNER

Lokalens fönster fick sig en rejäl finputsning.

FOTO: UTA KÖRNER

En välbehövlig fikapaus hölls under städdagen.

FOTO: UTA KÖRNER

Både barn och vuxna hjälptes åt med städbestyren.

FOTO: UTA KÖRNER

En stor mängd bekanta och obekanta människor kom för att fira Valborg på Rixdan i Björkå.

Valborgsmässofirande på Rixdan

FOTO: UTA KÖRNER

Brasan värmde skönt i den kyliga vårkvällen.

Åter Valborgsmässoeld efter två års uppehåll

På grund av pandemin kom de två senaste Valborgsmässofirandena på *Rixdan* i *Björkå* att ställas in. Årets firande kunde dock genomföras och det visade sig bli en formidabel succé, eftersom arrangemanget möjligen kom att locka fler besökare än någonsin tidigare.

I sedvanlig ordning var det, efter det att *Anders Bergman* från arrangerande *Björkå Samhällsförening* hälsat välkommen, Undromsfamiljen Ronestjärna som inledningsvis stod för det musikaliska inslaget. Därefter var det fika inne och traditionsenlig dragning i lotteriet. Efter det samlades man utanför på gården vid den tända brasan.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: UTA KÖRNER

Joshua, Karin och Rolf Ronestjärna sjöng in våren.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Maria Hellström och Annica Svensson serverade ute.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Arrangörsstaben bestående av Martin Åslund, Gun och Eskil Åslund med döttrarna Alva och Märta.

Välbesökt kosläpp på Grilloms gård

Folk från när och fjärran vallfärdade till Grillom

Den 14:e maj arrangerades det kosläpp på *Grilloms gård*. Senast det var kosläpp i *Boteå* var 2015 och då på *Kalknäs gård*. Även detta kosläpp blev en stor succé, med uppskattningsvis minst 300 besökande, varav ca 50 personer anlände med buss från *Sollefteå*.

Tillställningen var ett samarrangemang mellan *Boteå-Styrnäs LRF* och *Norrmejerier* och från ett flak välkomnade och informerade *Gun Åslund*, på *Grilloms gård*, om vad som fanns att upplevas på området: Det fanns t ex hästridning, hamburgeri, klädförsäljning och traktorutställning. När väl korna blev utsläppta, så satte Gun sin vallhund i arbete.

av Rolf Ronestjärna

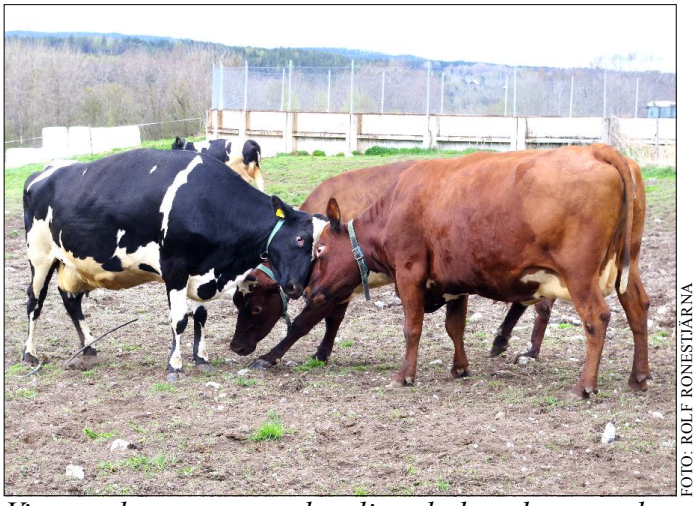
FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Vissa av korna var osedvanligt glada och uppspelta.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Julia Sundberg erbjöd ridturer till de allra minsta.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteå Skoterklubb lockade med hamburgare och korv.

Fotot, på Boteå kyrka och sockenstuga, är troligtvis taget efter kyrkrenoveringen någon gång på 1950-talet.

Sockenstugan – en samlingsplats med anor

En historisk tillbakablick berättat för Botebladet av f d Boteåbon Kerstin Hovde Henriksson

Ovanstående foto föreställer *Boteå kyrka* (i mitten) och nuvarande *Sockenstugan* (strax höger om den). *Sockenstugan* kallades ursprungligen för *kommunalrummet* och fick senare heta *församlingshemmet*. På nedre plan var det endast ett stort rum och där höll socknens styrande sina sammanträden. En trappa upp fanns ett rum där *Amanda Vestlund*, byns s k kokfru, brukade koka kaffe i en stor kopparkokare (egentligen blev det bryggkaffe, eftersom hon hällde kokande vatten genom en stor tygpåse – som i folkmun kallades för *kalsongben* – där det malda kaffet låg). Resten av övervåningen innehöll kök och en liten sovalkov, där kyrkvaktaren *Edvard Sundberg* med familj bodde (sonen Olle blev sedermera själv kyrkvaktmästare i *Boteå kyrka*). Huset byggdes till efter kyrkans renovering på 1950-talet. Samtidigt byggde man en bilväg rakt ned till stora vägen, så att man slapp omvägen runt *Golva*.

Idag är *Sockenstugan* en viktig samlingslokal i bygden och inrymmer bl a *Boteå Bibliotek*.

av Rolf Ronestjärna

Foto på Boteå Sockenstuga, troligtvis från 1930- eller 1940-talet, innan huset byggdes till.

ARKIVBILD

Noteringarna på de två inglasade diabilderna i artikeln säger att fotografierna är tagna året 1954.

Information om gamla fotografier sökes

Kanske finns det någon av Botebladets läsare som känner till något om dessa fotografier

Botebladets redaktör fick, för en tid sedan, ett telefonsamtal som genast väckte hans intresse. Det visade sig att det var Solumsbon *Göran Hällström* på andra sidan tråden och han undrade om redaktören var intresserad av ett 20-tal gamla diabilder, daterade 1954, från bl a *Offer* med omnejd. *”Om inte för Botebladet, så är jag i alla fall det för Boteåalmanackans räkning!”* blev hans omedelbara svar.

Det visade sig dock att diabilderna hade väckt en del frågor hos Göran. Han hade nämligen råkat hitta dem hemma hos sig, men han hade ingen som helst aning om hur de hade hamnat där och vem som han hade fått dem av. *”Skulle det gå att sätta in en efterlysning i Botebladet?*”, var Görans följdfråga. *”Absolut!”*, blev svaret.

Följdfrågan lyder därför enligt följande: Finns det möjligen någon av *Botebladets* läsare som råkar känna igen någon person på bilderna i denna artikel, som överhuvudtaget vet något om bilderna eller är intresserad att ta över dem? I så fall går det bra att höra av sig till *Göran Hällström* på 070-526 65 12.

av Rolf Ronestjärna

ARKIVBILD

Artikelförfattaren har, till en viss del, kunnat retuschera bort dammpartiklarna från de digitala kopiorna.

Arga Gubben

Stötte ihop med Gubben häromdagen. Fast egentligen var det precis tvärtom. Jag hade postat ett brev och stod och begrundade anslagstavlan när jag fick en rejäl törn i ryggen. **BB:** Hoppsan, se upp, akta! **AG:** Oj, jag såg inte...äsch, redaktörn igen! Typiskt, han har en närmast onaturlig förmåga att dyka upp i tid och otid. **BB:** Dyka upp!? Jag stod ju bara här. Och varför går han baklänges? **AG:** Jag försöker bara vänja mej. **BB:** Till vad? **AG:** Redaktörn uppvisar sin vanliga oförmåga att förutse annalkande elände. **BB:** Jahaja, vad är det nu i vardande? **AG:** Vi är på god väg och med stora steg på väg rakt in i forntiden. **BB:** Nu förstår jag inte. **AG:** Nej, jag vet. Det gör han aldrig. Det är väl därför han är så envetet frågvis. Ingen fantasi och ingen tankeverksamhet. **BB:** Hoppsan, har vi vaknat på fel sida idag? **AG:** Jag vaknar på vilken sida jag vill och tänker inte fråga om lov. **BB:** Förvisso. Verkar som alla sidor är fel sida. Därav det jämna humöret. **AG:** Bah! Ska man stå här och vara servil och tillmötesgående när vi är på väg mot avgrunden? **BB:** Javisst ja. Forntiden var det visst? **AG:** Kalla det vad han vill, ett elände blir det. **BB:** Jamen, vad? **AG:** Men milde himmel, är han helt världsfrånvänd, energiförsörjningen för höge farao. **BB:** Jaså den. Ja, det har ju varit lite svajigt på senaste tiden. **AG:** Lite svajigt! Årets underdrift! Jag höll på att få slaganfall när senaste elräkningen kom. För att inte tala om bensinpriset. **BB:** Ja, nu är det lätt att höja värdet på bilen. Bara att tanka fullt. **AG:** Vad spelar det för roll? Ingen vill ändå köpa den. **BB:** Säg inte det. Priset på begagnade bilar är i stigande. **AG:** På elbilar möjligen. Som om dom inte redan är dyra nog. **BB:** Så han är alltså spekulant på ett batterifordon? **AG:** Ha! Hädanefter blir det till att cykla och gå. Skidor på vintern möjligen. Stearinljus och vedeldning. Som jag sa, rena forntiden. **BB:** Men överdriver han nu inte farhågorna lite väl mycket ändå? **AG:** Jaja, optimisten har ju förstås sitt glada humör att falla tillbaka på. Med ett leende framför stockbrasan. **BB:** Människan har kommit långt sen vi satt framför elden. Uppfinningsrikedomen är stor och jag är säker på att olika lösningar kommer att presenteras. **AG:** Hmm...så han har inte förberett sej för vare sej strömavbrott eller oväder då? **BB:** Jo, det är klart, en ficklampa och lite mat i frysen har jag väl. **AG:** Jamen, då så. Världen kan andas ut. Med en sån beredskap kan inget ont drabba oss. Jag tackar ödmjukast å mänsklighetens vägnar. **BB:** Ironi och sarkasmer kommer inte att hjälpa. **AG:** Inte den blinda optimismen heller. Och kom inte till mej och beklaga tingens ordning när eländet är över oss. **BB:** Det kommer jag aldrig att hinna först med. **AG:** Hmpf...adjö!

Arne Arnesson Arnes vardagsfunderingar...

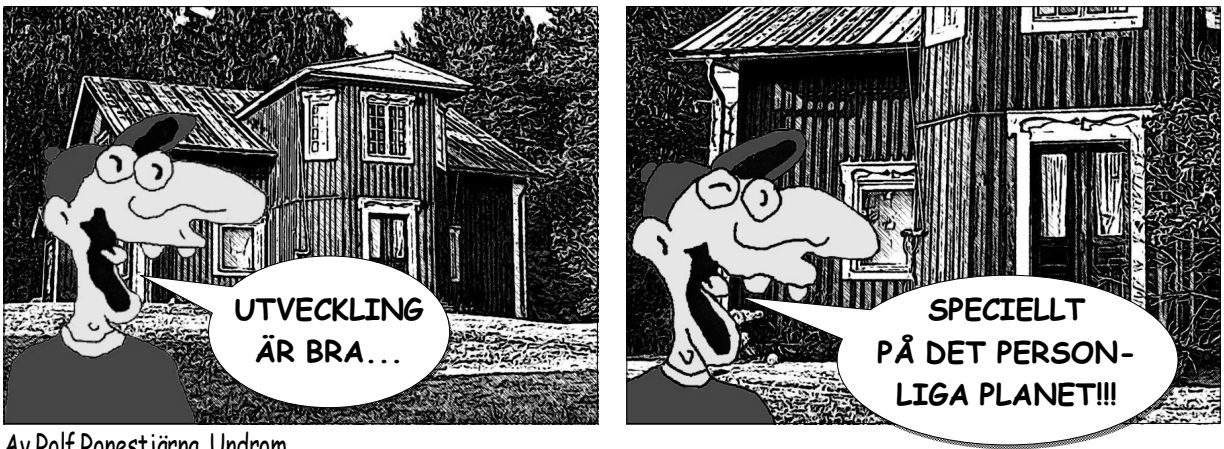

Av Rolf Ronestjärna, Undrom

ANSLAGSTAVLAN

BOTEÅS HEMSIDA
Via Anslagstavlan på hemsidan har Du koll på det mesta som händer i bygden!

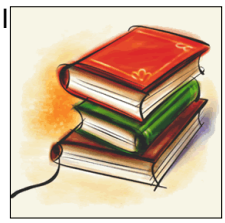

Boteå Bibliotek

Sockenstugan i Undrom

Biblioteket har sommarstängt den 8/6-15/8. Ring Pia Hedberg på 070-606 70 68 om Du vill låna under den perioden. Svarar hon inte, så tala in ett meddelande, på telesvaret, så ringer hon upp. Sista lånedag är alltså tisdagen den 7/6 kl 14-19 och biblioteket öppnar igen den 16/8.

Chans till 1 miljon!

Din bygd behöver just Dig på nästa Stormöte! Nu behöver vi DIN röst! Du gör då skillnaden för möjligheten till en aktivare bygd för de unga, medelålders och äldre i Din omgivning.
Kom onsdagen den 1/6 kl 18.30 till Folkets Hus i Björksjön.
Din framtidsbygd behöver just Dig och Din åsikt! Det bjuds på fika.
Välkommen!

Framtidsgruppen

Hemvändardag & Sommartåget

Badplatsen i Undrom
Gratis underhållning för hela familjen
Lördag 9/7 kl 17-23
17.00-19.00 Sommartåget
*Angelica Jonsson *Klas Norberg *Jörgen Åslund
19.30-23.00 Hemvändarkvällen
*Emil Assergård *Andrej Altin *Duo Deluxe Husband hela kvällen: *Holmsten Trio
Servering

Undroms IF ungdomsfotboll & Fritidsgård, Boteå Skoterklubb hälsar välkommen

PARA HEMBYGDSGÅRD
SÅNGA-ÖVERLÄNNÄS HEMBYGDSFÖRENING

19 juni kl 14 Gudstjänst, medtag kaffekorg
9 juli kl 12-16 kl 13.00 Underhållning med Björksjösvängen, servering
10 juli 12-16 Servering
19 juli kl 18-21 Musikunderhålln. + servering
26 juli kl 18-21 Musikunderhålln. + servering
2 aug kl18-21Musikunderhålln. + servering
13 aug kl 12-17 kl 13 Musikunderhållning med Andreas Nilsson, country, vildmarksballader + servering
13 aug kl 16 Helgmålsbön, kyrkkaffe
14 aug kl 12-16 Servering, tombola, loppis och utställningar

Bagarstuga kan bokas. Har vi inte öppet, så är Du välkommen att slå Dig ner med eget fika.

Programmet kan komma att utökas med mer underhållning och utställningar. Se annonser i Tidningen Ångermanland, botea.se, affischer, och Facebook. Vill Du veta mer, så ring Pia Hedberg på 070-606 70 68.
Vi hoppas Du kommer att besöka oss i sommar och önskar ett stort VÄLKOMMEN!

BOTEÅ FÖRSAMLING INFORMERAR

5 juni kl 18 Sånga kyrka - Toner vid källan med cembalist Maria Robertson, som framför klassisk cembalomusik av bl a Bach och Purcell, samt texter av Shakespeare och ur Psaltaren
2 juli kl 15 Överlännäs kyrka - I denna ljuva sommartid, en sommarkonsert med Gilbert och Ellen
10 juli kl 18 Sånga kyrka - Toner vid källan med Ramona Janner (violin) och Gustav Janner (piano). Musik av Schuman, Beethoven m fl
30 juli kl 15 Överlännäs kyrka - Pianokonsert med Jesper Norberg

gästboken

Jag sitter här och tänker tillbaka på min barndom och uppväxt i Boteå och det är med blandade känslor som jag gör det. Jag föddes 1944, äldst av åtta syskon. Jag blev lämnad hos min mormor Elin Forslöv i Törsta, troligtvis p g a att min mor bildade ny familj med en annan man och att det kom nya syskon in i bilden. Det fanns inte så mycket pengar i hemmet, men jag behövde aldrig gå hungrig eller ha dåliga kläder.

Jag gick sju år i Kalknäs skola. All fritid var jag med kompisarna och att spela fotboll och ishockey, på tjärnen på vintern, var det bästa jag visste. Senare blev det en hockeyplan på skolan. Första jobbet var som 15-åring, då jag körde timmer efter häst på Gålsjöskogen. På sommarloven jobbade jag på timmersorteringen på Sandslån. Som tonåring bodde jag en period hos min mor i Docksta och i Skorped. Då fick jag och min bror cykla ut med bröd till affärerna, eftersom de hade ett bageri.

Efter värnplikten på I21 ville jag söka utlandstjänstgöring inom det militära, men det sprack när mormor sade nej (man blev inte myndig förrän vid 21 års ålder på den tiden). Efter lumpen flyttade jag till min morbror med familj i Undrom och började jobba på Hallstanäs trämassefabrik i Lugnvik, samt lite extra på Sandvikens trämassefabrik utanför Kramfors, där jag svetsade slipstål på barktrummor. Efter det jobbade jag som dumperförare under några år. 1972 slutade jag dock detta kringflackande jobb, när jag och min sambo, och numer hustru, Kerstin flyttade till Sollefteå. Vi fick två döttrar och har idag två barnbarn, som det är en fröjd att se växa upp. I 15 år jobbade jag som traktorförare på Sollefteå bryggeri och samtidigt även som deltidsbrandman.

Efter denna period i livet gick jag en barnskötarutbildning och blev dagbarnvårdare, där jag kom att jobba tillsammans med Kerstin. Det var då som jag lärde känna Lars Nordelv, skribent av Gästboken i förra numret, som då var dagbarn hos oss. Vårt hem var ett tag även familjehem, men det blev färre med barn i området där vi bodde, så jag sadlade om och började istället jobba hos Skogsvårdsstyrelsen. Det var en intressant period, där jag i jobbet fick utforska vissa skogsområden efter gamla kolbottnar och jag fick bl a gå en kurs hur man bygger timmerhus och dessutom lära mig spånläggning av tak. Resultatet av det kan man se på några av husen på Ådalsbyn i Sollefteå.

Under en längre period spelade jag fotboll i Undrom och 1977 gjorde jag som målvakt, i samband med en utspark, mål i en match mot Backe (otroligt men sant). Men vid en match mot slocknade stjärnor gick tyvärr hälsenan av och då var den karriären över. Jag har även sprungit olika långlopp; t ex Höga Kusten Marathon, brandkårs SM i Borås och Uppsala och olika älvlopp. Jag har dessutom åkt Halvasan, där regnet vräkte ner den sista milen, och jag har aldrig varit så glad som då när jag på avstånd såg målet.

Jag är medlem i Ångermanlands Sportfiskeklubb, som har en stuga vid Kultsjöån, och där har vi, varje år under 25 års tid, vistats en vecka för fiske, bär- och svampplockning. Klubben har även fina fiskevatten på Gålsjöskogen. Under åren har det även blivit många vårvintrar uppe i Tärnafjällen och i Borgafjäll. Numer är det dock flugfiske som gäller och enstaka pimplingstur kan det också bli.

Varje år ser jag fram emot våren, då vi kan plantera både tomater och gurka i växthusen. Det finns väl inget bättre än att ta en tugga av en solvarm tomat! Avslutningsvis kan jag konstatera att jag har haft ett bra liv. Tack till er som ville dela mina tankar med mig!

Roland Lundin (född Forslöv), tidigare Törstabo